

Eller hvad med hr. Niels Helveg Petersen her i Folketinget den 19. marts 2003:

»Jamen jeg er da dybt bekymret over masseødelæggelsesvåben i hænderne på hensynsløse diktatorer.«

Fru Marianne Jelved sagde den 19. marts 2003 her i Folketinget:

»Det Radikale Venstre ønsker at gøre op med Saddam Husseins tyranni og diktatur, masseødelæggelsesvåben osv.«

Hov, der kom de igen. Hvor kom de fra?

Socialdemokratiet skal ikke føle sig for sikker, for Socialdemokratiet siger den 14. november 2002, det er hr. Mogens Lykketoft:

»Vi er jo enige om, at det har været alt for længe at sikre, at Irak afvikler sine masseødelæggelsesvåben.«

Nå, der var de igen.

Hr. Frank Jensen siger ved andenbehandlingen af regeringens forslag den 21. marts 2003:

Jeg er ikke i tvivl om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben. Hov. Det vil sige, S og R har stået her og løjet i 1998 og i 2003. Det er ret alvorligt. Det har jeg ikke sagt. Jeg stemte for S' og R's forslag i 1998, fordi jeg havde samme opfattelse som SR-regeringen havde, nemlig at der var en meget stor risiko for de masseødelæggelsesvåben. Og jeg havde samme opfattelse, som udenrigsministeren havde, og det er jo det, jeg så skrev i mit beslutningsforslag, altså at på baggrund af resolution 678 var der sket alt for mange brud på FN-resolutionerne.

Vi skrev jo ikke, at begrundelsen var masseødelæggelsesvåben. Vi skrev jo lige præcis, at det er, fordi de ikke har fulgt FN's resolutioner, præcis som hr. Niels Helveg Petersen, plus det, at vi nævnte flere resolutioner end 678. Så vores grundlag var altså stærkere end det, SR-regeringen kom med i Folketingssalen i 1998, som vi i øvrigt loyalt støttede. Så det var ikke nogen løgn. I så fald har alle løjet.

Man kan jo kun handle, som hr. Lars Barfoed sagde, ud fra den viden, der eksisterer på et givet tidspunkt, eller den viden, der formodes at være på et givet tidspunkt. Det er jo let nok at komme lang tid senere og sige, at den viden var forkert. Jamen vi må jo handle ud fra den viden, vi har på det tidspunkt, vi handler. Vi kan jo ikke lade være med at handle, fordi vi siger, at vi måske får en anden viden engang i fremtiden, så er historien løbet sin vej.

Så krigsgrundlaget i 2003 var mindst lige så solidt som krigsgrundlaget i 1998, og det er også, hvad regeringens folkeretsekspertes kom til,

også de samme eksperter; som hr. Niels Helveg Petersen byggede på i 1998. Og derfor synes jeg faktisk, at jeg er nødt til at tale alvorligt til Det Radikale Venstre, når man bruger sådan nogle ord her i Folketingssalen.

Kl. 19.45

Så går jeg videre til hr. Holger K. Nielsen, der jo har lov til at have den opfattelse, at krigen er tabt. Det ville være tragisk, og det er jeg sikker på hr. Holger K. Nielsen også selv synes, nemlig at det ville være tragisk, hvis det er rigtigt. For det betyder jo, at kræfter, som hverken hr. Holger K. Nielsen eller jeg sympatiserer med, så vil have fået magten og taget magten. Så der går jeg ud fra, at vi er enige. Vi bryder os ikke om Al-Qaeda, og vi bryder os ikke om ekstremister nogen af os, så vi vil helst begge to håbe på, at demokratiet vinder. Det er jeg helt sikker på vi er enige om. Og derfor vil det være tragisk, hvis krigen er tabt. Det håber jeg ikke den er, og det tror jeg heller ikke den er, for landene i regionen betragter den jo ikke som tabt. De betragter situationen som vanskelig. Man kan også bruge ordene, som Forsvarets Efterretningstjeneste anvendte, og som hr. Rune Lund citerede: Fremtidsudsigterne er dystre. Og derfor må der jo gøres noget, for at disse udsigter ikke bliver virkelighed.

Der var møde i Sharm El Sheikh den 3. maj og den 4. maj, og der var jo alle regionens lande plus G8-landene plus Danmark til stede, og der traf vi jo rent faktisk nogle beslutninger. Vi traf en række beslutninger for at forhindre, at krigen er tabt, for at forhindre, at demokratiet bukker under, for at nå det resultat, som jeg er sikker på hr. Holger K. Nielsen og jeg begge to ønsker, nemlig at Irak hænger sammen under et demokratisk styre i fremtiden.

En af betingelserne er jo altså, at forsoningsprocessen virkelig kommer i gang, og den er ikke vellykket. At der kommer en bred demokratisk midte, bestående af sunnier og shiitter, således at de kan koncentrere sig om ekstremisterne blandt shiitterne og ekstremisterne blandt sunnierne. Det forudsætter selvfølgelig, at sunnier og shiitter begynder at tro på hinanden inden for den demokratiske proces og have tillid til hinanden.

Og det er derfor, at det er så vigtigt, at vi bidrager til den demokratiske proces, bidrager til, at denne regering eller regeringsform overlever – ikke nødvendigvis denne regerings chef, det må de jo selv afgøre, men at den demokratiske regeringsform kommer til at virke.